

ตกลงให้...แต่ใจไม่ยอม

นำเสนอเมื่อ : 9 มิ.ย. 2552

กฎหมายน่าสะออน คือ ละครชีวิตจริง

ความโลภเข้าครอบงำจิตใจผู้ใด จะไม่ทำลายเฉพาะตัวเขาเองเท่านั้น หากควบคุมไม่ได้ จะทำให้ผู้อยู่ใกล้ชีวิตครอบครัว และสังคม ได้รับผลกระทบจากความโลภดังกล่าวด้วย ส่งผลเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จะมากหรือน้อยอยู่ที่ความรุนแรงของความโลภ และการขาดความควบคุม จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะควบคุมความต้องการของตนให้อยู่ในขอบเขต มิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

ที่ดินเป็นทุนอย่างหนึ่ง ที่ทุกคนต้องการไว้เป็นสมบัติตัวเอง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าในบั้นปลายของชีวิตไม่สามารถจะนำติดตัวไปได้ แต่ก็ต้องการเพื่อมอบให้ลูก หลานและคนที่รัก เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าวบางคนถึงกับต้องเอาชีวิตเขาแลกก็มี

กรณีมีปัญหาว่า การที่คนอื่นได้ทำหนังสือตกลงยินยอมยกที่ดินให้แล้ว แต่ต่อมาไม่ยอมยกให้ โดยอ้างว่าการยกให้ไม่เด็ดขาดเพราะเป็นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การให้จึงไม่สมบูรณ์จะอย่างไร ?

ข้อเท็จจริงดังกล่าว ก็เคยมีคดีขึ้นสู่ศาลมาแล้ว โดยได้ความว่า โจทก์กับจำเลยได้พิพาทกันที่ดิน แต่ตกลงกันไม่ได้ จึงไปเจรจากันที่ว่าการอำเภอ ได้ทำหนังสือยอมความกันต่อหน้าเจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครองว่า จำเลยตกลงยกที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจะโอนให้ในวันที่ 28 ของเดือนเดียวกันและโจทก์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง ต่อมาปรากฏว่าจำเลยไม่ไปดำเนินการตามที่ตกลงกัน โจทก์นำคดีดังกล่าวมายื่นฟ้องต่อศาล

ศาลฎีกาเห็นว่า การที่จำเลยตกลงยกที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ เพื่อระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดิน จึงหาใช่เป็นการยกให้โดยเสนหา ที่จะต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่เป็นสัญญาประนีประนอมยอมความ เมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายพิมพ์มือของจำเลย และมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย 2 คน โจทก์ยอมฟ้องร้องให้บังคับคดีจำเลยได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7864/2547)

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ว่า

เมื่อมีการตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินกับใคร..อย่าลืม...จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ อย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีได้ (ป.พ.พ.มาตรา 851)

หากท่านมีปัญหากฎหมายคราใด อย่าลืมโทรไป 1157 ครับ...!!!